

Arrest

nr. 247 549 van 15 januari 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROBERT
Sint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 november 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 13 november 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 november 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN EDOM, die loco advocaat P. ROBERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 13 november 2019 wordt de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten-verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies) gegeven. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - VERZOEKER OM INTERNATIONALE BESCHERMING

In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer, die verklaart te heten,

naam : A.-H. (..)

voornaam : A. M. A. (..)

geboortedatum : (..)

geboorteplaats : Bagdad

nationaliteit : Irak

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeben.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 06/09/2019 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een negatieve beslissing genomen inzake het verzoek om internationale bescherming

Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

“Eerste middel, genomen uit de schending van:

- Artikel 74/13 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

- Artikel 5 van de Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16.12.2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven;

- zorgvuldigheidsbeginsel, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur

- Artikel 19.2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie

Artikel 74/13 van de wet van 15.12.1980 bepaalt het volgende: “Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land. ” Het betreft de omzetting naar Belgisch recht van artikel 5 van de Richtlijn 2008/115/EG, dat als volgt luidt: “Bij de tenuitvoerlegging van deze richtlijn houden de lidstaten rekening met: a) het belang van het kind; b) het familie- en gezinsleven; c) de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land, en eerbiedigen zij het beginsel van non-refoulement. ”

Het zorgvuldigheidsbeginsel, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, verplicht het bestuur om zich op afdoende wijze te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS arrest nr. 107.624 van 11.6.2002).

Eerste onderdeel

Verzoeker heeft in het kader van zijn nieuwe verzoek tot internationale bescherming verschillende nieuwe elementen neergelegd betreffende zijn (mentale) gezondheid, met name:

- een attest van 8.8.2019 van zijn psycholoog Declercq, bij wie hij al meer dan een jaar in therapie is en die een post-traumatisch stressstoornis diagnosticeert bij verzoeker, op basis van de talrijke symptomen die opgesomd worden in het attest;

- verschillende attesten van Dr. Colle, de dokter van de vzw Alias, waar verzoeker psychosociaal en medisch begeleid wordt;

In de onontvankelijkheidsbeslissing van 6.9.2019 schrijft het CGVS dat: “De door u neergelegde medische voorschriften (stuk 10) kunnen hoogstens mede ondersteunen dat u (psycho-)medische problemen had of heeft.

Tegenpartij, die naar die beslissing verwijst in de bestreden beslissing, had kennis of diende kennis te hebben van de problematische gezondheidstoestand van verzoeker. Desalniettemin blijkt niet dat tegenpartij rekening heeft gehouden met de gezondheidstoestand van verzoeker bij het nemen van de bestreden beslissing. De bestreden beslissing schendt daarom artikel 74/13 van de wet van 15.12.1980 en het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een zeer gelijkaardige situatie oordeelde uw Raad dat (arrest nr. 226.087 van 13.9.2019): "Niettegenstaande de verzoekende partij in de uiteenzetting van haar grief niet verduidelijkt met welke elementen geen rekening werd gehouden, blijkt uit artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet duidelijk genoeg met welke elementen de verwerende partij rekening dient te houden, met name het gezinsleven, het hoger belang van het kind en de gezondheidstoestand van de betrokkene. Nazicht van de stukken van het administratief dossier toont in casu aan dat de verzoekende partij naar aanleiding van haar tweede asielaanvraag (verklaring van een meervoudige aanvraag van 21 februari 2017), medische stukken die dateren van de periode van 21 april 2016 tot 20 januari 2017, heeft neergelegd. Aldus had de verwerende partij kennis van de gezondheidsproblematiek van de verzoekende partij. Nergens blijkt echter uit de stukken van het administratief dossier dat de verwerende partij deze medische problematiek in rekening heeft genomen. Een schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet kan worden aangenomen."

Tweede onderdeel

In het arrest Gnandi/(C-181/16 van 19.6.2018) heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie geoordeeld dat een bevel om het grondgebied afgeleverd kan worden voordat het verzoek tot internationale bescherming definitief afgesloten werd, op voorwaarde dat het beroep tegen dit bevel opschortend is en dat elke wijziging in de omstandigheden na de vaststelling van het bevel kunnen ingeroepen worden: "64 Gegeven het feit dat het de persoon die om internationale bescherming verzoekt, niettegenstaande de omstandigheid dat meteen na de afwijzing van het verzoek om internationale bescherming in eerste aanleg door de beslissingsautoriteit of tezamen met die afwijzing in één administratieve handeling een terugkeerbesluit wordt vastgesteld, moet worden toegestaan om in afwachting van de uitkomst van het rechtsmiddel tegen deze afwijzing te blijven, zijn de lidstaten voorts verplicht om de betrokkene de mogelijkheid te bieden om zich te beroepen op elke wijziging in de omstandigheden na de vaststelling van het terugkeerbesluit die een weerslag van betekenis kan hebben op de beoordeling van de situatie van de betrokkene aan de hand van richtlijn 2008/115, met name artikel 5 hiervan."

Na het vernemen van de beslissing van het CGVS vertoonde verzoeker zeer zelfdestructief gedrag, waarna hij onmiddellijk door medewerkers van het opvangcentrum te Jodoigne naar het ziekenhuis werd overgebracht (stuk 5). Dit recente dieptepunt bevestigt de ernst van verzoekers mentale gezondheidstoestand. Op 7.11.2019 bevestigden verzoekers dokter, Dr. Fabian Colle, en zijn sociaal assistent, Bruno Claeys, dat (stuk 6): "Mr A. H. (...) wordt sinds 7 augustus 2018 medisch en sociaal begeleid binnen de vzw Alias, zoals vermeld in verschillende voorgaande attesten heeft deze man een grote kwetsbaarheid naar aanleiding van opgelopen trauma's in Irak en zijn vlucht naar België. We hebben Mr A. H. (...) de laatste 6 maanden ongeveer wekelijks gezien, we hebben dit kunnen doen in samenwerking en met goedkeuring van Dr. Colle van vzw Alias en de medische dienst van Jodoigne. De hospitalisatie die het centrum Fedasil Jodoigne heeft moeten bewerkstelligen naar aanleiding van de zelfmoordpoging in september dit jaar die Mr A. H. (...) heeft ondernomen (dit na het horen van de negatieve beslissing op zijn asielaanvraag) is hier een duidelijk en schrijnend voorbeeld van. " Overeenkomstig artikel 74/13 van de wet van 15.12.1980, gelezen in het licht van het arrest Gnandi, dient met deze meest recente informatie over verzoekers gezondheidssituatie rekening gehouden worden. De bestreden beslissing dient daarom vernietigd te worden, zodat tegenpartij op zorgvuldige wijze rekening kan houden met de nieuwe elementen en de elementen in verzoekers dossier die getuigen van zijn (mentale) gezondheidsproblemen.

Derde onderdeel

Artikel 5 van de Richtlijn 2008/115/EG bepaalt uitdrukkelijk dat bij de tenuitvoerlegging van die Richtlijn de lidstaten het beginsel van non-refoulement eerbiedigen. Het beginsel van non-refoulement is ook opgenomen in artikel 19.2 van het Handvest. Verzoeker heeft in het kader van zijn beroep tegen de beslissing van het CGVS per aanvullende nota van 30.10.2019 nieuwe documenten neergelegd, waaronder twee uitgebreide en gedetailleerde attesten van respectievelijk de vzw Rainbowhouse, gespecialiseerd in de begeleiding van LGBTQI+ asielzoekers, en van de vzw Alias, gespecialiseerd in de medische en psychosociale begeleiding van mannelijke prostitués in Brussel. Deze gedetailleerde attesten van twee gespecialiseerde organisaties die verzoeker ondertussen geruime tijd begeleiden, is van cruciaal belang bij de analyse van verzoekers nood aan internationale bescherming omwille van zijn seksuele geaardheid, en dus voor de analyse van het risico op refoulement in geval van terugkeer naar Irak. Het zijn elementen die minstens "een weerslag van betekenis [kunnen] hebben op de beoordeling van de situatie van de betrokkene aan de hand van richtlijn 2008/115, met name artikel 5 hiervan" (HvJ, Gnandi, §64), meer bepaald wat het beginsel van non-refoulement betreft. Bijgevolg is de Belgische Staat, overeenkomstig het geciteerde arrest Gnandi verplicht om deze elementen te onderzoeken vooraleer zij overgaat tot de verwijdering van verzoeker. De bestreden beslissing dient daarom vernietigd te worden."

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

2.3. Het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten is genomen op grond van artikel 52/3, §1 van de vreemdelingenwet en op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet. In de beslissing werd erop gewezen dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 6 september 2019 een negatieve beslissing heeft genomen inzake het verzoek om internationale bescherming. Er werd gemotiveerd dat verzoekende partij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de wet vereiste documenten. Zij is immers niet in bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

Verzoekende partij betwist de determinerende motieven die ten grondslag liggen aan de bestreden beslissing op geen enkele wijze.

2.4. Verzoekende partij meent wel dat geen rekening werd gehouden met haar medische toestand en verwijst naar artikel 74/13 van de vreemdelingenwet en artikel 5 van de Richtlijn 2008/115/EG.

2.5. De Richtlijn 2008/115/EG van het Europees parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna: de Terugkeerrichtlijn) werd omgezet in de Belgische rechtsorde door de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van een richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, Kampelmann, punt 42; zie tevens HvJ 3 december 1992, C-140/91, C141/91, C-278/91 en C-279/91, Suffritti, punt 13; RvS 2 april 2003, nr. 117.877). Te dezen toont verzoekende partij dit evenwel niet aan. Verzoekende partij betwist niet dat artikel 74/13 van de vreemdelingenwet een correcte omzetting vormt van artikel 5 van de Terugkeerrichtlijn en verder blijkt dat het bestreden terugkeerbesluit schriftelijk werden uitgevaardigd en zowel de feitelijke als juridische gronden bevat waarop ze gestoeld is, evenals werd de verzoekende partij schriftelijk meegedeeld welke beroepsmogelijkheden zij heeft. Zij kan de schending van de artikelen 5 en 12.1 van de Terugkeerrichtlijn dan ook niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

2.6. Artikel 74/13 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

In zoverre verzoekende partij met haar betoog zou menen dat artikel 74/13 van de vreemdelingenwet een uitdrukkelijke motiveringsplicht inhoudt, kan zij niet worden gevolgd. Artikel 74/13 van de vreemdelingenwet bepaalt enkel dat rekening moet worden gehouden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken vreemdeling doch houdt geen uitdrukkelijke motiveringsplicht in (cfr. RvS nr. 242.591 van 10 oktober 2018).

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat daarin zich een nota bevindt, opgesteld op 13 november 2019, met als titel: *“Evaluatie artikel 74/13”* en waarin gesteld wordt:

“Hoger belang van het kind: Betrokkene verklaart geen minderjarige kinderen te hebben in België of in een andere lidstaat van de EU.,

Gezins- en familieleven: Betrokkene verklaart geen gezins- of familieleden te hebben in België of in een andere lidstaat van de EU),

Gezondheidstoestand: In het antwoord van de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken, op 12/11/2019 overgemaakt aan de Cel Opvolging Internationale Bescherming, attesteert hij/zij dat er op basis van de hem/haar op 07/11/2019 voorgelegde medische informatie geen tegenaanwijzing is om te reizen, en dat de (noodzakelijke) medische behandeling beschikbaar is in het land van herkomst.

Derhalve zijn er geen elementen die problemen opleveren voor het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten”

In het administratief dossier bevindt zich inderdaad een antwoord van de arts-adviseur van de dienst vreemdelingenzaken, opgemaakt op 12 november 2019, waarin de arts-adviseur stelt:

“(..) Op basis van de medische informatie die u mij verstrekt hebt d.d. 7-11-2019, kan ik u de volgende inlichtingen verstrekken:

1. Uit overgemaakte medische stukken is er geen tegenindicatie tot reizen

2. De medische behandeling is beschikbaar in het thuisland

Bovenstaand advies werd geformuleerd op basis van de op 7-11-2019 verkregen medische informatie.”

Uit de in het administratief dossier bevindende MedCoi-informatie blijkt inderdaad dat in Irak PTSS behandeld kan worden door zowel psychiaters als psychologen, dat ook psychiatrische crisisinterventie bij zelfmoordpoging aanwezig is en dat ook antipsychotica aldaar te verkrijgen is.

Verzoekende partij maakt derhalve niet aannemelijk dat de verwerende partij voorbij is gegaan aan de mentale gezondheidsproblemen die zij zou ondervinden.

2.7. Waar verzoekende partij nog verwijst naar de aanvullende informatie die zij in het kader van haar beroep tegen de niet-ontvankelijkheidsbeslissing inzake haar derde verzoek tot internationale bescherming had ingediend, wijst de Raad erop dat hij bij arrest nr. 242 437 van 19 oktober 2020 voormeld beroep heeft verworpen. Verzoekende partij toont dan ook geenszins aan dat deze informatie afbreuk kan doen aan de rechtmatigheid van de thans bestreden beslissing. Zij maakt hoegenaamd niet aannemelijk dat het non-refoulementbeginsel wordt geschonden.

2.8. Het eerste middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

2.9. In een tweede middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

“Tweede middel, genomen uit de schending van artikels 2, 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM)

Verzoeker heeft in zijn verzoekschrift tegen de onontvankelijkheidsbeslissing van het CGVS een middel ontwikkeld, genomen uit de schending van artikels 2 en 3 EVRM. Verzoeker, die een schending van artikels 2 en 3 inroept, heeft recht op een daadwerkelijk en dus schorsend beroep, overeenkomstig artikel 13 EVRM (zie arresten Conka t. België, nr. 51564/99 van 5.2.2002, §79; M.S.S. t. België en Griekenland (GK), nr. 30696/09 van 21.1.2011. Indien uw Raad oordeelt dat niet de onontvankelijkheidsbeslissing van het CGVS aanleiding kan geven tot een schending van artikels 2 en 3 EVRM, maar wel het bevel om het grondgebied te verlaten, dat het voorwerp is van voorliggend beroep, dat kan het volledige middel ontwikkeld in het beroep tegen de beslissing van het CGVS hier overgenomen worden:

A. Risico op vervolging van homoseksuelen in Irak Personen uit de LGBTQI+ gemeenschap lopen een bijzonder hoog risico op vervolging in Irak. Onder ISIS werden homoseksuelen mannen, of mannen die als homoseksueel werden beschouwd, in Irak op gruwelijke wijze vervolgd. Er werden verschillende macabere beelden online geplaatst van publieke executies waarbij mannen die “verdacht werden” homoseksueel te zijn van hoge gebouwen geduwd werden. Op 22.6.2018 publiceerde de Amerikaanse nieuwswebsite The Daily Beast het artikel: “ISIS Is Beaten. But Iraq Is Still Hell for LGBT+ People: Family threats, militia murders, persecution, and fear: The first ever study of its kind by advocacy group IraQueer reveals a heart-wrenching portrait of LGBT life in Iraq,”¹ In het artikel wordt uitvoerig ingegaan op het geweld en de moorden waarvan LGBTQI+ personen het slachtoffer zijn in Irak. Uit de meest recente informatie van het UNHCR en EASO blijken homoseksuelen mannen inderdaad één van de profielen te hebben die het grootste risico lopen op vervolging in Irak, in de zin van de Conventie van Genève. In de meest recente Richtlijnen over Irak “International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq” van UNHCR van mei 2019, worden 12 risicoprofielen in Irak toegelicht. Eén daarvan is: “Persons of Diverse Sexual Orientations and/or Gender Identities”.² De UNHCR Richtlijnen van mei 2019 schrijven daar het volgende over: “The Iraqi Penal Code does not expressly prohibit same-sex relations between consensual adults. A range of vaguely-worded provisions in the Penal Code leave room for discrimination against and criminal prosecution of individuals accused of engaging in consensual same-sex sexual acts, e.g. on public indecency or prostitution charges; however, it has been reported that these provisions have not been used in a systematic manner to prosecute same-sex sexual activity. Since 2003, Iraq has seen several waves of heightened levels of targeted violence against persons of this profile, including individuals who are considered to transgress society’s norms for acceptable gender-specific behaviour. The strengthening of nonstate armed actors since 2014 is reported to have compounded the vulnerability of persons of diverse sexual orientations and/or gender identities. Individuals of this profile, and those perceived to be of this profile, are reported to be often subjected to multiple forms of societal discrimination (e.g. in relation to access to employment and basic services) and violence, including

harassment (e.g. at checkpoints), threats, physical and sexual violence, kidnappings and, in some cases, killings at the hands of different state and non-state actors, including members of their family or tribe, wider society, state authorities, as well as a range of armed groups. Transgender individuals are reported to face particular challenges, including as a result of the fact that it is not possible to obtain identity documents with a gender marker that match their gender identity. According to reports, individuals of diverse sexual orientations and gender identities are identified and targeted via social media, including dating applications. Concerns have been raised with regards to the authorities' willingness and ability to investigate, prosecute and punish human rights abuses committed against individuals of diverse sexual orientations and/or gender identities and to provide them with protection. As a result, individuals of diverse sexual orientations and/or gender identities are reported to refrain from reporting instances of discrimination, threats and violence to the police or other state authorities, for fear of their sexual orientation and/or gender identity being disclosed, legal prosecution on the basis of vague criminal provisions, and further harm at the hands of the authorities or others. Impunity is therefore reported to be widespread. Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender and Intersex (LGBTI) organizations are reported to not operate openly and activists working on the rights of individuals of diverse sexual orientations and gender identities are frequently subjected to threats, harassment and physical assault by state and non-state actors. Some civil society organizations reportedly run temporary safe houses in secret locations for individuals fearing harm. These safe houses are reported to operate outside any legal framework and at enormous risks for both the individuals as well as the organizations' staff. For security reasons, these safe houses are operated only for short periods of time, normally several months, before they are either closed or relocated. They can only accommodate a small number of individuals at any given time in order not to attract the attention of the authorities and other actors. IraQueer has documented instances of individuals having been killed by their family after they left a safe house.^{3 4} UNHCR besluit dat: "UNHCR considers that persons of diverse sexual orientations and/or gender identities are likely to be in need of international refugee protection on account of their membership of a particular social group and/or other relevant grounds, depending on the individual circumstances of the case. State protection from such persecution is generally not available where the actors of persecution are nonState actors. It should be borne in mind that persons of diverse sexual orientations and/or gender identities cannot be expected to conceal their identity in order to avoid persecution. Furthermore, the existence of significant criminal sanctions for consensual same-sex sexual acts is a bar to state protection, including where persecutory acts are perpetrated by non-state actors such as armed groups and members of society. * (eigen aanduiding) In het EASO-rapport van maart 2019 "EASO Country of Origin Information Report - Iraq: Targeting of Individuals" wordt vastgesteld dat: "The Special Rapporteur on extrajudicial, summary or arbitrary executions noted in a 2018 report that she received 'information on incitement to hatred through traditional and social media, and attacks, including threats, physical assaults and killings, on men and boys on the basis of their actual or perceived sexual orientation or gender identity as well as on activists and organizations supporting the human rights of LGTBI persons.' According to UN AMI, reporting in 2018, 'members of the lesbian, gay, bisexual, transgender and intersex (LGBTI) community continue to face severe discrimination, threats, physical attacks, kidnappings, and in some cases, killings due to their actual or perceived sexual orientation or gender identity. ' Sources interviewed by the DIS/Landinfo during their 2018 mission to KRI assessed that 'homosexuals risk harassment and/or violence from the public and police and from their own families. ' According to Iraqi NGO which monitors the situation of the 'homosexual community in Iraq', the group estimates that 'over 220 homosexuals were killed in Iraq in 2017, and approximately 96 % of Iraqi homosexuals were subjected to verbal or physical violence. ' Several sources make note of the murder of a famous male Iraqi model in Baghdad who was reportedly killed for his perceived sexual orientation. From January to June 2017 UN AMI listed five murders of people on account of their (perceived) sexual orientation which took place in Baghdad, in Suq al-Shiyoukh district, 30 km south-east of Nasiriya, in Basrah and in Amara. According to Human Rights Watch, writing in 2018, LGBT people are at risk of violence and threats at the hands of their own family members and 'face tremendous social pressures to remain in the closet, or not to reveal their sexual orientation or gender identity'. In addition, homosexuals are at risk of being disowned by their families, losing their jobs and being denied accommodation. The 2017 Country report on Human Rights Practices in Iraq by the United States Department of State noted that 'despite repeated threats and violence targeting LGBTI individuals, the government failed to identify, arrest, or prosecute attackers or to protect targeted individuals. ' As in previous years 'ISIS continued to publish videos depicting executions of persons accused of homosexual activity that included stoning and being thrown from buildings. '"⁵ In het EASO-rapport van maart 2019 wordt vastgesteld dat: "The DIS/Landinfo interviewed an Iraq expert source in 2018 who explained that there are 5 major profiles of those who are targeted by PM Us [Popular Mobilization Units (PMU) or Popular Mobilization Forces (PMF)]: [...] Targeting of people who deviate from morality mostly from Shia social norms, such as LGBT people, Christians, alcohol sellers;

sometimes with the support of the Shia community;"⁶ (eigen aanduiding) Uit de zeer recente rapporten van het UNHCR en EASO volgt inderdaad dat, ook na ISIS, "Iraq is still hell for LGBT+ People" (cf. artikel The Daily Beast). Gelet op het zeer hoog risico op vervolging voor personen die homoseksueel zijn of zo beschouwd worden in Irak, zoals uit bovenstaande geciteerde bronnen volgt, dient verzoekers vrees omwille van zijn homoseksuele geaardheid zeer grondig en consciëntieus onderzocht te worden.

B. Wettelijke bepalingen en interpretatie door het UNHCR Artikel 48/3 van de wet van 15.12.1980 bepaalt dat: "§1. De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967." De vierde paragraaf van artikel 48/3 van de wet van 15.12.1980 geeft toelichting bij de gronden van vervolging. Eén van de voorbeelden van een sociale groep is: de groep, afhankelijk van de omstandigheden in het land van herkomst, als gemeenschappelijk kenmerk seksuele gerichtheid heeft. Seksuele gerichtheid omvat geen handelingen die volgens het Belgische recht als strafbaar worden beschouwd. Er wordt terdege rekening gehouden met genderaspecten, waaronder genderidentiteit, wanneer moet worden vastgesteld of iemand tot een bepaalde sociale groep behoort of wanneer een kenmerk van een dergelijke groep wordt geïdentificeerd;" Dez bepaling werd door de wet van 8.5.2015 aan artikel 48/3 van de wet van 15.12.1980 toegevoegd om "er voor te zorgen dat er wel degelijk rekening wordt gehouden met de seksuele gerichtheid bij het omschrijven van een bepaalde sociale groep".⁷ Het UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees) is de bevoegde instantie om het vluchtelingenverdrag te interpreteren en daar Richtlijnen over uit te schrijven. Artikel 48/3 van de wet van 15.12.1980 dient conform de Richtlijnen van het UNHCR toegepast te worden. In casu dient rekening gehouden te worden met de specifieke richtlijnen van het UNHCR betreffende verzoeken tot internationale bescherming omwille van seksuele geaardheid of genderidentiteit, van 23.10.2012: «These Guidelines are intended to provide legal interpretative guidance for governments, legal practitioners, decision makers and the judiciary, as well as UNHCR staff carrying out refugee status determination under its mandate. »⁸

C. Betwistingen van de motieven in de bestreden beslissing C. 1. Eerste onderdeel Tegenpartij betwist niet dat verzoeker inderdaad seksuele relaties heeft met mannen, maar meent dat hieruit niet kan volgen dat hij homoseksueel is, aangezien: (1) op het CGVS vergeten dat u uw geaardheid als nieuw element bij de DV2 had ingeroepen en kon er u niets van herinneren tot de "protection officer" u ten einde raad de tekst van uw verklaring volgend verzoek voorlas, er waren (2) bovendien meerdere indicaties dat u dit element enkel om opportunistische redenen had ingeroepen, (3) het hebben van seksuele contacten met mannen impliceert niet noodzakelijk het hebben van een homoseksuele geaardheid, (4) de aangehaalde relaties met mannen hadden geen diepgang maar bleken vluchtig en opportunistisch, (5) u had geen kennis van de situatie en mogelijkheden voor homoseksuele mannen in België, bleek niet geïnteresseerd in de exploratie van uw homoseksualiteit en kon deze zelfs niet definiëren, u kende geen organisaties die zich met homorechten bezighielden en kende zelfs de Gay Pride niet, (6) uw verklaringen dat u homoseksueel werd door als kind meermaals te zijn verkracht door een man konden niet overtuigen, (7) de enige liefdesrelatie waarover u met overtuiging kon vertellen was een heteroseksuele relatie en u zou nog steeds op het meisje verliefd zijn. U kon verder niet overtuigen dat u in Irak vervolgd zou worden omdat u als Verzoeker had reeds verklaard dat hij een relatie had met een man met wie hij samenwoonde. Die relatie is ondertussen beëindigd. Het hebben van losse relaties in plaats van een standvastige stabiele relatie, is uiteraard geen indicator van de seksuele geaardheid van een persoon. UNHCR wijst er in haar Richtlijnen betreffende seksuele geaardheid op dat de realiteit veel complexer is: "Romantic and Sexual Relationships: The applicant's relationships with and attraction to partners, or their hope to have future relationships, will usually be part of their narrative of LGBTI individuals. Not everyone, however, especially young LGBTI people, will have had romantic or sexual relationships. The fact that an applicant has not had any relationship(s) in the country of origin does not necessarily mean that he or she is not LGBTI. It may rather be an indication that he or she has been seeking to avoid harm. Presuming that the applicant has been involved in a same-sex relationship, decision makers need to be sensitive with regard to questioning about past and current relationships since it involves personal information which the applicant may be reluctant to discuss in an interview setting. Detailed questions about the applicant's sex life should be avoided. It is not an effective method of ascertaining the well-foundedness of the applicant's fear of persecution on account of his or her sexual orientation and/or gender identity. Interviewers and decision makers need to bear in mind that sexual orientation and gender identity are about a person's identity, whether or not that identity is manifested through sexual acts. "⁹ Echter, dat niet betwist wordt dat verzoeker seksuele relaties heeft met mannen is wel degelijk een belangrijke indicatie van zijn homoseksuele geaardheid. Tegenpartij, die dit niet-betwiste aspect minimaliseert en meer belang hecht aan de afwezigheid van een "diepgaande" relatie, heeft verzoekers geaardheid niet zorgvuldig onderzocht en de bestreden beslissing gebrekkig gemotiveerd, in strijd met de bepalingen in het middel. C.2. Tweede onderdeel Dat verzoeker niet in contact was met organisaties

die zich bezighouden met homorechten en dat hij de Gay Pride niet kende was een belangrijk argument voor tegenpartij om tijdens zijn vorig verzoek te oordelen dat zijn homoseksuele geaardheid niet geloofwaardig is. In de UNHCR-Richtlijnen daaromtrent wordt benadrukt dat: "Questions about the applicant's knowledge of LGBTI contacts, groups and activities in the country of origin and asylum may be useful. It is important to note, however, that applicants who were not open about their sexual orientation or gender identity in the country of origin may not have information about LGBTI venues or culture. For example, ignorance of commonly known meeting places and activities for LGBTI groups is not necessarily indicative of the applicant's lack of credibility. Lack of engagement with other members of the LGBTI community in the country of asylum or failure to join LGBTI groups there may be explained by economic factors, geographic location, language and/or cultural barriers, lack of such opportunities, personal choices or a fear of exposure." ¹⁰ Ter ondersteuning van zijn nieuwe verzoek tot internationale bescherming legde verzoeker het bewijs neer dat hij ondertussen wel geïntegreerd is in de Belgische LGBTQI+ gemeenschap. Hij legde bewijzen neer dat hij zeer regelmatig in contact is met organisaties die zich bezighouden met homorechten en dat deze ook geloof hechten aan zijn homoseksualiteit. Hij nam ook deel aan de Gay Pride. Dat tegenpartij, die het niet kennen van organisaties die zich bezighouden met homorechten en de Gay Pride, als een belangrijk argument aanhaalde in haar vorige beslissing om te oordelen dat verzoeker niet homoseksueel is, deze elementen thans niet als nieuwe elementen beschouwt, is niet alleen niet consistent, maar getuigt van een zeer eenzijdig en weinig zorgvuldig onderzoek van verzoekers homoseksualiteit. Dit klemt des te meer gelet op het bijzonder hoge risico op vervolging voor homoseksuele mannen in Irak. De bevoegde asielinstanties dienen het onderzoek naar verzoekers homoseksualiteit bijgevolg zeer nauwkeurig en zorgvuldig te onderzoeken. De bestreden beslissing schendt de bepalingen geïntegreerd in het middel. C.3. Derde onderdeel Tegenpartij meent dat de attesten van Rainbowhouse en Alias vzw niet kunnen vertuigen, omdat ze geen "feitelijke informatie" bevatten, "zoals waarnemingen over verzoeker, bijvoorbeeld concrete gedragingen". Indien tegenpartij oordeelt dat de attesten geen dergelijke feitelijke informatie bevat "die een nieuw licht kan werpen op de andere beoordelingen", kon minstens verwacht worden dat zij die vraag stelde aan de Heer Claeys van Alias vzw, die in zijn attest uitdrukkelijk vermeldt dat "Mocht u vragen hebben help ik u graag verder" en wiens contactgegevens vermeld staan. Ook de contactgegevens van de Heer Aseglio, van Rainbowhouse, staan uitdrukkelijk vermeld op zijn attest. Nu tegenpartij niet betwist dat verzoeker seksuele relaties heeft met mannen en vaststelt dat twee personen die professioneel werkzaam zijn in het begeleiden van LGBTQI+ personen geloofwaardigheid hechten aan verzoekers homoseksuele geaardheid, had zij, indien ze meende dat de attesten te weinig feitelijke informatie bevatten, dit minstens verder moeten onderzoeken. Tegenpartij stelt immers zelf dat dergelijke feitelijke informatie een ander licht zou kunnen werpen op haar beoordeling van verzoekers geaardheid. Tegenpartij heeft verzoekers verzoek tot internationale bescherming, als Iraakse man die vervolging vreest omwille van zijn homoseksualiteit, niet grondig onderzocht, in strijd met de bepalingen geïntegreerd in het middel. C.4. Vierde onderdeel Tegenpartij heeft verzoeker niet opnieuw uitgenodigd voor een gehoor en evenmin kunnen vaststellen dat verzoeker zich bijzonder vrouwelijk gedraagt. Dit betreft niet enkel zijn kledij (waarvan tegenpartij oordeelt dat hij die makkelijk kan veranderen indien hij zou terugkeren naar Irak), maar zijn gehele houding, manier van spreken, ... Verzoekers integratie in de LGBTQI+ gemeenschap in België heeft verzoeker duidelijk het zelfvertrouwen gegeven om zijn seksuele geaardheid openlijk op zijn eigen manier te beleven. Van verzoeker kan niet verwacht worden dat hij zijn homoseksuele geaardheid geheim houdt en dat hij zijn gedragingen, die als zeer vrouwelijk kunnen beschouwd worden, onderdrukt, om vervolging te vermijden. Het Hof van Justitie van de Europese Unie benadrukte reeds (X, Y & Z, C-199/12, 7.11.2013): "Bij de beoordeling van een verzoek om erkenning als vluchteling kunnen de bevoegde autoriteiten redelijkerwijs niet verwachten dat de asielzoeker, ter vermindering van het risico van vervolging, in zijn land van herkomst zijn homoseksualiteit geheim houdt of zich bij de invulling van die seksuele gerichtheid terughoudend opstelt." De vrouwelijke gedragingen, manier van spreken enz. van verzoeker zijn bijzonder belangrijke elementen om verzoekers vrees op vervolging in Irak na te gaan. Uit de hierboven geciteerde bronnen volgt immers dat het louter beschouwd worden als homoseksueel volstaat om een groot risico op vervolging te lopen in Irak. Indien uw Raad oordeelt dat de elementen die voorliggen niet volstaan om vast te stellen dat verzoeker, als homoseksuele man uit Irak, nood heeft aan internationale bescherming in de zin van de Conventie van Genève, dient minstens de bestreden beslissing vernietigd worden, zodat een nieuw, grondig onderzoek kan plaatsvinden waar verzoeker gehoord wordt en meer informatie verkregen wordt van de personen van LGBTQ+ organisaties die regelmatig met verzoeker in contact zijn. C. 5 Vijfde onderdeel In subsidiaire orde merkt verzoeker dat tegenpartij een verschil poogt te maken tussen zijn (jarenlang) gedrag en zijn geaardheid. Hij zou zich als homoseksueel gedragen maar zou niet echt homoseksueel zijn. De hoofdkwestie met betrekking tot de erkenning van het vluchtelingenstatuut is echter hoe hij in Irak gezien zou worden. Er is geen twijfel over het feit dat een persoon die seksuele relaties met mannen heeft en zich zoals verzoeker aankleedt en gedraagt in Irak als homoseksueel beschouwd zal

worden, en aldus een reëel risico loopt vervolgd zal worden. Behalve indien tegenpartij meent dat bij voorbeeld de Iraakse milities, net zoals in de bestreden beslissing, het verschil maken tussen het seksueel gedrag van een persoon en zijn seksuele geaardheid. Of een verschil maken tussen de manier waarop verzoeker zich aankleedt en spreekt, dat volledig overeenstemt met stereotypen over de homoseksualiteit in veel maatschappijen, en de seksuele geaardheid van verzoeker. Tegenpartij kan dit niet ernstig volhouden en verzoeker moet aldus als vluchteling erkend worden. De vervolging die verzoeker in Irak riskeert kan de vorm van handelingen in strijd met artikel 3 EVRM nemen, of zelf van een moord. De bestreden beslissing schendt aldus ook artikelen 2 en 3 van het EVRM.”

2.10. Waar verzoekende partij meent dat een schending van de artikelen 2 en 3 EVRM voorligt en zij integraal verwijst naar haar asielmotieven, wijst de Raad erop dat alle verzoeken tot internationale bescherming die de verzoekende partij heeft ingediend werden afgewezen. Ook het beroep tegen de laatste afwijzingsbeslissing werd door de Raad verworpen bij arrest nr. 242 437 van 19 oktober 2020 waarbij de Raad oordeelde dat verzoekende partij er niet in slaagt afbreuk te doen aan de bevindingen inzake de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas en de voorgehouden homoseksuele geaardheid. Door opnieuw te verwijzen naar de elementen die zij naar aanleiding van voormeld beroep had opgeworpen, slaagt de verzoekende partij er niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst moet vrezen voor een behandeling strijdig met artikel 2 en 3 EVRM. Onderhavig beroep kan niet aangegrepen worden als beroep tegen de afwijzingsbeslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en waarover de Raad zich reeds heeft uitgesproken.

2.11. Gelet op de inhoud en het doel van artikel 13 van het EVRM kan deze rechtsregel niet dienstig worden opgeworpen zonder ook de bepaling van hetzelfde verdrag aan te duiden waarvan de schending een daadwerkelijk rechtsmiddel vereist. Te dezen roept de verzoekende partij de schending in van de artikelen 2 en 3 van het EVRM, maar hierboven werd reeds gesteld dat zij niet aantoonde dat de bestreden beslissing een schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM inhoudt. Een schending van artikel 13 van het EVRM wordt niet aangetoond.

2.12. Het tweede middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER